

|| แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

Development Guidelines of the Implementation of the Student Care and Support System of Pibool Prachasan School

ชนินทรธิดา ช่องชนิล Chanintida Chongchanin*

วัสสิกา รุมาคม Vassiga Rumakhom**

สาลินี มีเจริญ Salinee Mecharoen***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
พิบูลประชาสรรค์ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ประชากร ได้แก่
ข้าราชการครูและพนักงานราชการ จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
พิบูลประชาสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการ
ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
ในภาพรวม ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยนวัตกรรมการ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน 2) ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน 3) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน การจัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน 4) กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) ยกกระตือรือร้นของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียน ให้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

Abstract

This research was a mixed-method research. The objectives of this research were 1) to study the implementation of the student care and support system of Pibool Prachasan School, 2) to develop guidelines for the improvement of the student care and support system of Pibool Prachasan School. The research population consisted of 133 government teachers and government employees. The tools used in this research were the questionnaire and the interview. Statistical analysis methods used to analyze the data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The study results showed that 1) the implementation of student care and support system of Pibool Prachasan school was at a high level, 2) on the whole, the development guidelines for the improvement of the student care and support system of Pibool Prachasan school comprised 2.1) the encouraging of teachers to develop their knowledge and understanding on how to use technology in studying and analyzing student data, 2.2) the encouraging of teachers to develop their knowledge and understanding about

student screening forms and criteria, and how to use technology to group students, 2.3) the promotion of work-group establishment, project organization and coordination of all parties involved in preventing and solving student problems, 2.4) the stimulation and promotion for project operations as well as the provision of support resources in order to achieve success in promoting student development, 2.5) the raising of the level of implementation of “school health hero” project, focusing on coordination and networking so as to refer students to the appropriate help agencies.

Keywords: Student Care and Support System, Pibool Prachasan School

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 มาตรา 10 ที่กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือ มีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ สอดคล้องกับแนวคิดหลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสที่มีความยากลำบาก ซึ่งรัฐต้องดูแลจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาสนับสนุนผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมอย่างเท่าเทียมเพื่อให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมด้วยเหตุผลสำคัญ คือ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ หากจัดการศึกษารูปแบบปกติอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของเขาได้รัฐจึงมีหน้าที่ลงทุนพิเศษสำหรับบุคคลเหล่านี้และถือเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษที่จะได้รับบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพของตน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นอกจากนี้ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ

ศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาของคนไทยตามที่กล่าวมาด้วยกระแสโลกาภิวัตน์และการดำรงอยู่ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และความล้มเหลว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ในรอบ 5 ทศวรรษที่ผ่านมา การเติบโตทางเศรษฐกิจ การเติบโตของเมืองและประชากรที่อาศัยในเขตเมือง การเพิ่มขึ้นของชุมชนแออัด โครงสร้างและขนาดครอบครัวที่เล็กลง ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวไทยที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมือง สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลให้สภาพสังคมของไทยแบบดั้งเดิมเปลี่ยนไปอย่างมหาศาล ทั้งคุณภาพชีวิตในเขตเมืองที่ตกต่ำ สิ่งเหล่านี้คือต้นตอของปัญหาที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้อยโอกาสและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557) จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยปัญหาดังกล่าว

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นนวัตกรรมที่จะเป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครองป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายให้สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นกลไกในการประคับประคองและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้เรียนทุกคน ทั้งในมิติสุขภาพ สวัสดิภาพ สติปัญญา อารมณ์ สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบาย ขั้นตอน และองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครบถ้วน แต่จากการสัมภาษณ์หัวหน้างานกิจการนักเรียนและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ยังพบปัญหาในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งยังขาดบุคลากรที่มีความเข้าใจถึงบริบทของโรงเรียน และมีความสามารถในการประสานงานระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียนมาเป็นผู้ดูแลและขับเคลื่อนงานอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งระเบียบ ข้อปฏิบัติและข้อบังคับในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนยังไม่มีความทันสมัย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และในด้านการส่งต่อนักเรียนยังขาดช่วงการเชื่อมต่อทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

อย่างชัดเจนและเป็นระบบ เช่น การส่งไปยังงานแนะแนวนักเรียน งานส่งเสริมสุขภาพและอนามัยนักเรียน และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทำให้มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยยังไม่ได้รับการช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึงที่ (สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2566) นอกจากนี้ ในส่วนของนักเรียนยังพบปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนอีกหลายประการ โดยข้อมูลจากระบบ student care ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ในปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนจำนวน 1,248 คน พบว่า นักเรียนมาโรงเรียนจำนวน 1,867 ครั้ง นักเรียนไม่เข้าเรียนในแต่ละรายวิชาจำนวน 6,209 ครั้ง หลบหนีโรงเรียนจำนวน 36 ครั้ง พกพาอุปกรณ์การพ่นและสารเสพติดจำนวน 102 ครั้ง ทำลายทรัพย์สินโรงเรียน ก่อเหตุทะเลาะวิวาททั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจำนวน 43 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่พบในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566) รวมถึงยังพบปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาไม่ได้ทำการส่งต่อและให้ความช่วยเหลือคิดเป็นร้อยละ 27.27 (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาและพัฒนาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) โดยกระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
5. การส่งต่อ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการครู และพนักงานราชการ ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 133 คน (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ตามกระบวนการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน และ 5. การส่งต่อ โดยจะนำประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน มาจัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) การส่งต่อ

ตัวแปรตาม

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
--

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานโดยผู้วิจัยออกแบบงานวิจัย ออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
ขั้นตอนที่ 2 จัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู และพนักงานราชการของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 133 คน (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert โดย 5 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมาก 3 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อย 1 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อยที่สุด มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน 5) ด้านการส่งต่อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษา การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการสร้างผลงานวิจัยด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับข้าราชการครู พนักงานราชการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เช่นเดียวกับโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2562) ซึ่งความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ให้แก่ ข้าราชการครู และพนักงานราชการของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จากนั้นผู้วิจัยติดตาม ตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถาม จนได้จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 133 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

และผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ โดยคำนวณหาความกว้างของชั้นโดยใช้สูตรของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2562) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยของการดำเนินงานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและพนักงานราชการในแต่ละชั้น ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมากที่สุด, ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับมาก, ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง มีการดำเนินงานในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวนรวม 4 ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป หัวหน้ากลุ่มงานกิจการนักเรียน และหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ประเด็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ มีการกำหนดกรอบในการสัมภาษณ์ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยในแต่ละด้านจะสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสามารถแสดงผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้าราชการครูและพนักงานราชการ จำนวน 133 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.18 อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.18 และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67

2. ผลการศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ในภาพรวม (N = 133)

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	μ	σ	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.39	0.50	มาก	3
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.31	0.53	มาก	4
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.56	0.49	มากที่สุด	1
4. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.55	0.51	มากที่สุด	2
5. ด้านการส่งต่อ	4.27	0.67	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.42	0.46	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.49$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.51$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.50$) อยู่ในระดับมาก ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.53$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.67$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ พบว่า

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน การจัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน
4. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

5. ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรยกระดับของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้ครูทุกคน มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ โดยมีการกำหนดปฏิทินในการเยี่ยมบ้านนักเรียนที่ชัดเจน มีการนำเทคโนโลยี คือ ระบบ Student care Solution ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามารองรับ เพื่อเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกให้ครูในการบันทึกข้อมูลของนักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน ลดภาระงานเอกสารของครู พร้อมทั้งผู้บริหารสามารถติดตามการดำเนินการได้อย่างครบถ้วน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณษา ศรีม่วง, พรธรราย เทียมทัน และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ด้านการคัดกรองนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประชุม วางแผน และมีการนำเทคโนโลยี คือ ระบบ Student care Solution อำนวยความสะดวกในการประเมิน วิเคราะห์พฤติกรรม และจัดกลุ่มของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง นำไปซึ่งการวางแผนเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างเร่งด่วน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพัชร ทะไร และศีกฤทธี ศีลาสาย (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองกลาง ผลการวิจัยพบว่า การคัดกรองนักเรียนในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เช่น โครงการต่อต้านยาเสพติด, โครงการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น และมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ที่กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกลุ่มงานกิจการนักเรียนกระจายไปยังทุกแผนกการศึกษาของโรงเรียน ประกอบกับ

การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นพันธกิจหนึ่งของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ (โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์, 2564) ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียน เป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็น บุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญชนก ธรรมโหระ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในวิถิปกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ พัฒนานตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสม กับวัยและ วุฒิภาวะ ปลูกฝังและส่งเสริมในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญชนก ธรรมโหระ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวิถิปกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 พบว่า การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการส่งต่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จัดการศึกษาให้นักเรียนด้อยโอกาสและนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ ครูของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จึงมีประสบการณ์การทำงานในการดูแล นักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งครูมีความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาวิชาเอก เช่น วิชาเอกจิตวิทยา วิชาเอกกายภาพบำบัด วิชาเอกการศึกษาพิเศษ เป็นต้น จึงทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง รอบด้าน และมีการส่งต่อได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผล การวิจัยของสุพรรณษา ศรีม่วง, พรรณราย เทียมทัน และ ทิปพิพัฒน์ สันตะวัน (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 พบว่า การส่งต่อในภาพรวมมีสภาพการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ใน 5 ด้านพบว่า ควรดำเนินการดังต่อไปนี้ 2.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน 2.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบคัดกรองและเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เทคโนโลยีในการจัดกลุ่มนักเรียน 2.3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มงาน จัดโครงการ และการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน 2.4) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการออกเยี่ยมบ้าน เช่น งบประมาณ การจัดสรรเวลาให้ครูออกเยี่ยมบ้าน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 2.5) ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรยกระดับของการดำเนินงานโครงการระบบสุขภาพจิตของโรงเรียน มุ่งเน้นการประสานงานและการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อให้สามารถส่งต่อนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของอารียา ก่อกุลศล, ปพนสรศักดิ์ โพธิ์พิทักษ์ และ รัฐินันท์ ดั่งสุวรรณ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดลพบุรี พบว่า โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและผู้ปกครองได้พัฒนาความรู้และทักษะ จัดให้มีการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของฤทธิ์ชัย ภู่อ่างค์ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า โรงเรียนควรมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาเสริมในการเก็บข้อมูลจัดทำวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียน เพื่อช่วยลดรายจ่ายและง่ายต่อการเรียกใช้ข้อมูล ควรมีการประสานงานกับบุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน เพื่อร่วมกันพิจารณาผลการคัดกรองนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างถูกต้อง อีกทั้งโรงเรียนควรจัดตั้งคลินิกให้คำปรึกษา เพื่อรับฟังปัญหาหรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงคุณค่า บทบาทหน้าที่ของตนเอง ความสำคัญของการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน เสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการออกเยี่ยมบ้าน ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรจัดอบรมให้ครูใหม่ และครูทุกคนให้มีความรู้ ทักษะ และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีมาตรฐานจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือเพื่อใช้ในการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนได้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูในการจัดกลุ่มนักเรียน

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารควรจัดตั้งกลุ่มงานที่ประกอบด้วย นักจิตวิทยาคลินิกและครูแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีการดำเนินการผ่านโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนหรือ best buddy ในโรงเรียน อีกทั้งส่งเสริมให้มีการประสานงานร่วมกันของกลุ่มบริหารวิชาการ งานแนะแนว และกลุ่มงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

1.4 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้ สร้างภูมิคุ้มกัน ทักษะ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมพัฒนานักเรียนได้ครอบคลุมทุกกลุ่ม สร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียน อาทิ เครือข่ายผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก

1.5 ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรกำหนดให้มีแนวปฏิบัติ มีการจัดทำคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความละเอียดและชัดเจน รวมไปถึงจัดให้มีการประชุมชี้แจงถึงขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ตามแนวทางหรือคู่มือแก่คณะทำงาน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งควรมีการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการส่งต่อนักเรียนให้ถูกต้อง รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนที่จัดการศึกษาสงเคราะห์ (ภาคกลาง)

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนที่จัดการศึกษาสงเคราะห์ (ภาคกลาง) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อาทิ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546*. สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/archives/119736>.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2565*. พระราชกิจจานุเบกษา.

ขวัญชนก ธรรมโหร. (2565). *แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวิถีกติใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต.

ณัฐพัชร์ ทะไร และ ศักดิ์ทพธิ์ ศิลาลาย. (2564). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองกลาง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(3), 199-213.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2566). *ข้อมูลบุคลากรโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์*. กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2564). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระยะ 5 ปี (พ.ศ.2564-2568)*. กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2565). *รายงานผลการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนปีการศึกษา 2564*. กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (2566). *รายงานสรุปความประพฤติประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566*. สืบค้นจาก <https://webapp.student.co.th/index.php/school>

- ฤทธิชัย ภู่อ่างค์ (2563). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2562). *ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology) (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. สืบค้นจาก <https://www.onec.go.th/index.php/book/BookView/1540>.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). *เด็กด้อยโอกาส จุดพลิกผันอนาคต ของชาติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท มาตา การพิมพ์ จำกัด.
- สุพรรณษา ศรีม่วง, พรณราย เทียมทัน และ ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2564). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 4(2), 143-152.
- อัญชาริ บุตรโพธิ์. หัวหน้างานกิจการนักเรียน โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. (27 กันยายน 2566). สัมภาษณ์
- อารียา ก่อฤศล, ปพนสรณ์ โพธิ์พิทักษ์ และ ฐิตินันท์ ดั่งสุวรรณ (2564). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในจังหวัดลพบุรี. *Journal of Buddhist Education and Research*, 7(1), 26-37.